

Херсонська область
Видання № 2

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДІ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 2 грудня 1986 року

№ 144 (3807).

Ціна 2 коп.

СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР ЗАВЕРШИЛА РОБОТУ

28 листопада четверта сесія Верховної Ради Української РСР одинадцятого скликання продовжувала роботу. Було розглянуто третє питання порядку денного.

З доповіддю «Про завдання Рад народних депутатів Української РСР по виконанню Постанови ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР «Про заходи щодо подальшого підвищення ролі і посилення відповідальності Рад народних депутатів за прискорення соціально-економічного розвитку у світлі рішень XXVII з'їзду КПРС» виступила член Політбюро ЦК Компартії України, Голова Президії Верховної Ради Української РСР депутат В. С. Шевченко.

— Ця Постанова, як і Постанова ЦК КПРС «Про подальше вдосконалення партійного керівництва Радами народних депутатів», — підкреслила доповідач, — має виняткове значення. Конкретизуючи положення з'їзду партії, ці документи мають на меті посилити вплив Рад на соціально-економічний розвиток, підняти їх координуючу роль з тим, щоб вони могли, за слова-

ми В. І. Леніна, «розгорнути повністю свої задатки і здібності...». Дальший розвиток соціалістичної демократії зобов'язує Ради поглиблювати демократичні засади в своїй діяльності, ширше спиратись на маси трудящих, діяти більш активно, цілеспрямовано, результативно.

Доповідач і промовці відзначили, що в республіці Ради під керівництвом партійних органів докладають чимало зусиль для створення в трудових колективах атмосфери високої взаємної вимогливості, гласності, нетерпимості до недовідків.

І це позитивно позначається на всіх сторонах суспільного життя і перш за все в основній сфері нашої діяльності — економіці. Зокрема, в Києві, Дніпропетровській, Львівській областях Ради активно впливають на розроблення і здійснення планів комплексного соціально-економічного розвитку, в Запорізькій — на організацію виробництва на кооперативних засадах за собів механізації та автоматизації для скорочення ручної праці. В багатьох трудових колективах депутати

очолили змагання за виконання планів двох років п'ятирічки до 70-річчя Великого Жовтня, а п'ятирічка — до 120-річчя з дня народження В. І. Леніна. Разом з тим, говорилось на сесії, позитивні зміни відбуваються далеко не скрізь і не в усьому. Перебудова в деяких галузях ведеться повільно, ще не охопила всі трудові колективи. Багато підприємств республіки не виконали планів десяти місяців по реалізації продукції, продуктивності праці, поставках за договорами. Не виконують державних планів чимало будівельних організацій, колективів і радгоспів. Значною мірою це результат того, що багато радянських і господарських керівників поверхово і не критично аналізують причини, які стримують перебудову, ще не навчилися економічно мислити, грамотно вести справу, враховувати конкретні умови і перспективу.

Ради повинні використовувати всі економічні, організаційні, правові можливості для забезпечення комплексного розвитку економіки і соціально-культурної сфери, координува-

ти і об'єднувати зусилля всіх підприємств і організацій по розвитку будівництва, природоохоронної діяльності, землекористування, соціальної і виробничої інфраструктури, по вирішенню інших питань.

Турбота про зростання народного добробуту, зазначили доповідач і промовці, — кровна справа Рад. І розв'язувати її треба шляхом активного залучення матеріальних і фінансових ресурсів, широкої участі всього населення в будівництві об'єктів соціально-побуту, благоустрою міст і сіл.

Пильну увагу було приділено найбільш гострій соціальній проблемі — житловій. Говорилось про необхідність ґрунтовної розробки і внесення у Держплан республіки пропозицій щодо нарощування потужностей домобудівних комбінатів, заводів залізобетонних конструкцій. Слід постійно дбати про якнайповніше використання коштів на будівництво житла, розгортку кооперативів, індивідуального житлового будівництва.

Було проаналізовано стан справ у сфері обслуговування. Зазначалось, що ще мало надається побутових послуг, а також послуг закладів фізкультури і спорту, туризму, культури. Це свідчить про те, що Мінпобут, Держкомспорт, Головінтурист, Мінкультури республіки по-справжньому не взяли за цю важливу справу. Нові можливості в цьому надає прийнятий шостою сесією Верховної Ради СРСР Закон про індивідуальну трудову діяльність. Їх треба використати з усією повнотою.

Сьогодні, говорилось на сесії, не можна вести мову про якісні зрушення в соціальній сфері без викоренення таких негативних явищ, як байдужість, грубощі, штучне створення дефіциту товарів, побори, обривання. На боротьбу з цим злом необхідно мобілізувати депутатів, всю громадськість, використовувати всю силу наших законів.

Нові завдання вимагають нового підходу до організації масової роботи Рад. На сесії підкреслювалось, що це передусім стосується подальшого розвитку в їх діяльності демокра-

тичних засад, критичного осмислення зробленого, оперативного вирішення поставлених питань.

З розглянутого питання Верховна Рада одностайно прийняла Постанову.

З доповіддю про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР, прийнятих у період між сесіями, виступив секретар Президії Верховної Ради УРСР депутат М. Г. Хоменко.

Депутати прийняли закони і постанови про затвердження Указів Президії Верховної Ради УРСР.

Було розглянуто також питання про деякі зміни у складі постійних комісій Верховної Ради УРСР.

В роботі сесії взяли участь член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербіцький, члени і кандидати в члени Політбюро ЦК Компартії України Є. В. Качаловський, Б. В. Качура, О. П. Ляшко, І. О. Мозговий, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. С. Шевченко, Ю. П. Коломієць, В. А. Масол, Я. П. Погребняк.

(ПАТАУ).

ПЕРЕВІРЯЄМО ХІД ВИКОНАННЯ СОЦЗОБОВ'ЯЗАНЬ

Звання зобов'язує

Дивитися, як працюють ці дівчата — любо-мило. Що не кажіть, а є тут настільки дрібні деталі, що їх варто було б, як на годинниковому заводі, через лупу роздивлятися. Та ні — молодого зору вистачає.

Мовиться про дільницю складання привідних важелів складального виробництва об'єднання «Друкмаш». З одинадцяти деталей складається названий вузол, який тут називають комплектом, до якого входить 46 важелів — по числу знаків, які містить друкарська машина «Ятрань».

У передз'їздовському соціалістичному змаганні серед 24-х комсомольсько-молодіжних колективів об'єднання саме ця бригада одержала почесне звання — «Колектив імені XXVII з'їзду КПРС».

Перемога значна, та хіба справжній комсомольсько-молодіжний колектив дозволяє собі «спочивати на лаврах»? Далі, ні. Отож і цікавість, як сьогодні тут ідуть справи.

Ніна Зубар — завідуюча сектором обліку комітету комсомолу об'єднання, хоч і працює на цій посаді недавно, своє господарство знає добре.

В комсомольській групі цієї бригади 22 чоловіки. — Каже вона. — І всі — передовики виробництва.

А всього в бригаді зараз 51 працівник. Так що вплив членів ВЛКСМ на життя й діяльність колективу вагомий.

На зборах комсомольської групи. — це вже розповідає групкомсорг Наташа Шамрай. — ми будемо передусім пити за виробництво, соціалістичного змагання й дисципліни. Не без того, щоб не говорили про довіряти й побут молодих. Але головне — продукція, що ми ї повинні давати.

Цим і зайняті повеленнями — складачі, комплектувальники, верстатники Людмила Величко, її тезка Личак, Світлана Янковська, Тая Волченко, Надя Верейка, Інші дівчата.

Якщо заглянути в документи, що відображають трудову діяльність бригади, її виробничі показники, то картина на сьогодні буде така: продуктивність праці вище планової в середньому на 26 процентів, відділу технічного контролю здають з першого подання 97—98 процентів продукції, номенклатура виробів — 100 процентів. Показники відмінні, бо ґрунтуються на самовідданій праці.

— Легко добре діло не дається, — ділиться думками керівник бригади Володимир Зінов'єв. — Нам дуже допомагає й те, що колектив стабільний, дружний, що майже всі володіють двома-трьома суміжними професіями, що ми постійно враховуємо особисті якості кожного робітника, тобто використовуємо його на тій операції, яка йому найкраще дається.

Це і є складові успіху. Вміле застосування їх створює той виробничий фон, на якому народжується успіх у роботі.

Справді, любо-мило дивитися, як тут працюють. Частина складальників об-



біч конвеєра, інші — біля верстатів... Спритні рухи, вдумливі обличчя, спокійна обстановка. І виникають з деталей комплекти привідного важеля. Як зміна, так і поставляють їх на дільницю складання друкувального механізму 500—550 комплектів, — стільки, скільки потрібно для ритмічної роботи суміжників.

Молоді не підводять! А. КУМАНСЬКИЙ.



На фото: комплектувальниця комсомолки Людмила Величко і майстер дільниці складання привідних важелів Г. М. Таланова. Фото Є. ЯРОШЕВСЬКОГО.

Відбувся черговий тур районних комсомольських конференцій. Сьогодні друкуємо нотатки наших кореспондентів з Компаніївської, Новомиргородської та Олександрійської звітно-виборних конференцій. (2 стор.)

Кавалери першого ордена республіки



Херсонський обласний штаб Всесоюзного походу комсомольців і молоді по місцях революційної, бойової та трудової слави Комуністичної партії й радянського народу розпочав пошук матеріалів про людей, чия біографія героїчно пов'язана з історією молоді Радянської держави.

Головна мета пошуку — відомості про героїв, які нагороджені першим радянським революційним знаком бойової доблесті орденом Червоного Прапора за подвиги, здійснені при розгромі Врангеля.

В 1920 році тисячі комсомольців воювали в частині Південного фронту, якими командував Михайло Васильович Фрунзе. Каховка, Сиваш, Перекоп, Чонгар — ці назви увійшли до літопису слави всього радянського народу. Орденами Червоного Прапора було нагороджено 5103 комсомольці, багато з яких уродженці України. Наймолодший кавалер бойової нагороди — Микола Знатков був удо-

стоєний її в шістнадцять років.

Херсонський обласний штаб Всесоюзного походу запрошує краєзнавців, червоних слідопитів, усіх жителів Кіровоградської області взяти участь у пошуку.

Інформацію про музейні експонати, фотографії, газетні та інші друковані матеріали, листи надсилайте на адресу: 375025, м. Херсон-25, абонементна скринька № 70, «Пошук».

А. ЦИТРОН, член Херсонського обласного штабу Всесоюзного походу комсомольців і молоді по місцях революційної, бойової та трудової слави Комуністичної партії і радянського народу.

ПРО «НЕПРЕСТИЖНУ» ПРОФЕСІЮ

Два роки тому на митній облесній звітній - виборній комсомольській конференції Новомиргородського райком комсомолу піддали критиці за слабку роботу по направленнях молоді у тваринництво. Чи зроблено що в цьому напрямі за період від конференції до конференції? Це питання хоч і не стояло так прямо і так категорично, але торкнувшись його багато делегатів у своїх виступах. Виходить, наболіло воно серйозно.

Ось лише кілька цифр із «Пам'ятки» делегату ХХХІV Новомиргородської звітній - виборній комсомольській конференції: у 1981 році на фермах району трудились 186 комсомольців, у 1984 — 163, у нинішньому — 106. Тобто, за п'ятиріччя кількість спілкової молоді на тваринницьких фермах скоротилась майже вдвоє. А в звітній доповіді конференції мовиться: «Слід відзначити, що за останній час питанням виробництва тваринницької продукції у нашому районі приділяють-

ся особлива увага і є вже відчутні результати». Як треба розуміти ці слова: що в районі відчутні результати, але комсомол до цих успіхів не має ніякого відношення? Спробуємо відповісти на це запитання словами й думками делегатів конференції.

В чому успіхи молодих новомиргородських комсомольців? За звітний період КМК у районі стало на п'ять більше. Один із них створено у колгоспі імені ХХІІ партз'їзду. Тенер їх дев'ять.

За два роки три молоді доярки Новомиргородщини нагороджені знаком ЦК ВЛКСМ «Молодому передовику тваринництва»: Галина Сиплива із колгоспу «Комуніст», Тетяна Сердюченко із колгоспу імені Компаніїв і Тетяна Донченко з колгоспу імені Литвинова.

Надамо слово учасникам конференції.

Доярка колгоспу «Комуніст» Галина Сиплива:

— Проблема кадрів у тваринництві у нашому колгоспі до кінця не ви-

рішена. Це при тому, що в останні роки правління, партком колгоспу чимало зробили для поліпшення умов праці на фермах. На одному з пленумів райкому комсомолу було вирішено розгорнути шефство над підприємствами культури праці на фермах, однак зрушень поки що не зроблено.

Отже, про поліпшення умов праці на фермах дбали правління колгоспу і партком. А комітет комсомолу? Знову стояв (і стоїть) осторонь?

Заступник голови колгоспу по роботі з молоддю колгоспу «Жовтень» Валентина Ворона:

— Не виснажує кадрів у нас у тваринництві. І по-моєму, одна з причин, що після десятиріччя учні не залишаються в колгоспі, ось яка: школа в нас восьмирічна, закінчують десяти клас лави учні в Новомиргороді. А в Тишків-

ці ж є добра база для десятирічки!

Учениця Новомиргородського зооветеринарного технікуму Віра Усатенко:

— Наш навчальний заклад готує спеціалістів для тваринницьких ферм району, але яка у нас навчальна база? Приміщення старі, про механізацію говорити смішно — шила й сапи... Що може, взяти учень технікуму звідси? Тому й не дивно, що випускники часто шукають роботу не в колгоспах. А комітет комсомолу, до того ж і не знає, де працюють після закінчення технікуму наші учні, ніякого контролю не ведеється.

Учениця Новомиргородської середньої школи № 1 Ірина Михейчик:

— Нарешті у нас створено навчально - виробничу бригаду. Учні з любов'ю трудяться біля тварин. У школі є своя кролеферма — тільки цього року ми

здали 300 кілограмів кролятини. Здали також два центри свинци.

Але чи всіляк так? На жаль, ні. Доводиться констатувати факт, що тільки в останні шість років району створені загони юнаків тваринників. Ось і виховання любові до тварин, до сімейської роботи!

Секретар партійної організації колгоспу імені Леніна Л. М. Стогон:

— Торік роботу комсомольської організації нашого колгоспу було вважано незадовільною. Факт вражаючий. Велику допомогу нам надав райком комсомолу. Але хочеться, щоб і на ферми та поля вони навідувались...

Ось така серйозна претензія до працівників Новомиргородського райкому комсомолу. Та вони й не заперечують свого кабінетного стилю роботи. У звітній доповіді перший секретар райкому ЛКСМ України Валерій Буряк сказав: «Комсомольському активу необхідно частіше бувати безпосередньо на молочнотоварних фермах, цікавитись умовами праці й побуту тваринників, активно залучати до цієї роботи комсомольських дозорців».

Саме тому й доводиться щороку звітувати райко-

мові: конкретні рубрики по направленнях молоді на тваринницькі ферми комсомольськими пугілками не виконано. Сьогодні у тваринництві району молоді навіть не становлять п'ятої частини тваринників!

Ось далі не всі проблеми й факти закріплення молоді в тваринництві, що прозвучали з трибуни комсомольської конференції.

В роботі конференції взяли участь заступник завідувачого відділом організаційно - партійної роботи обкому Компартії України О. В. Мартинюк та референт республіканського бюро міжнародного молодіжного туризму «Ступини» С. Дудка.

На конференції виступили другий секретар Новомиргородського райкому партії А. П. Скляренко, другий секретар обкому ЛКСМ України Володимир Івазов.

Відбувся організаційний пленум новообраного Новомиргородського райкому ЛКСМУ. Першим секретарем райкому комсомолу обрано В. Буряка, другим — В. Давиденка, секретарем завідувачим відділом учнівської молоді — А. Стогон.

В. БОНДАР.



ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

ПОГОДЖЕНО З КОЖНИМ

Про усвідомлення молоддю важливості перебудови в комсомолі сідчив критичний тон доповідача і виступаючих. На ХХХІ звітній - виборній Компаніївській районній комсомольській конференції критично і самокритично визнавалися недоліки і про- рахунки.

Ну, от спробуємо. Район має постійно дбати про сільськогосподарські надри, про молоде пополнення села. А в деяких комітетах комсомолу це питання не стоїть головним на порядку денному комсомольської роботи. В колгоспах імені Чапаєва, імені Леніна, імені Свердлова найгірше в районі забезпеченість механізаторами, найбільша плінність серед молодих механізаторських надри. У названих, а також у колгоспах «Комуніст», імені Фрунзе в живих, як правило, бере участь не більше одного молодіжного екіпажу, комсомольське шефство над вирощуванням кукурудзи та бурлині здійснюється лише на папері. За це найчастіше критиці з боку району піддається комсомольська організація імені Фрунзе. Але ж протипом звітнього періоду її очолював головний агроном П. Головецький, виробничі завдання і громадське доручення повністю сповнадали, але про результати поки що говорити нічого.

Існуючі кадрові та інші проблеми у тваринництві змусили бюро Компаніївського РК ЛКСМУ оголосити шефство кожній первинній організації колгоспів над однією з відстачих ферм. Це - знайшло своє відображення в планах, заходах, протоколах. Далі ця робота, звелась до того, що комсомольські секретарі правдо щомісяця аналізували хід виконання планів підшефними фермами і передавали показники в райком. Хороша справа перетворилася по суті в лозунги і тріскотню. А на ділі комсомольські організації не брали участі в підготовці тваринницьких приміщень до зимівлі, обладнанні їмнат тваринників, на багатьох підшефних фермах уже зараз відчувається нестача кормів. Однак і сьогодні ці питання не вирішені.

«Молодий комунар» не так давно писав про шефство районної про-

сомольської організації над колгоспом імені Комсомолу України. Адже саме з ініціативи райкому колгосп одержав таке ім'я і справа честі комсомольців району не допустити, щоб це господарство ллелось у хвості. Зрушення на краще в економіці колгоспу за останні роки є. По рознарядці обкому комсомолу колгосп одержав за два роки 15 одиниць техніки, серед яких така гостродифіцитна, як автокран, силосозбиральний комбайн КСК-100, пилорама та інші.

Однак, як відзначалось на конференції, перебудова в підшефному господарстві йде ще повільно. Часті в господарстві невикордані кадрові перестановки. Такий приклад: два роки тому в колгосп прибув молодий спеціаліст В. Чорнуха. Працював інженером по доставці, помічником бригадира тракторної бригади, а вакантною була посада головного інженера. Коли цю ж посаду Вікторіві запропонували у колгоспі «Україна» і той подав заяву - керівництво задумалось. Але сьогодні В. Чорнуха працює головним інженером колгоспу «Україна» (характеризується позитивно!), а в колгоспі імені Комсомолу України цю посаду займає спеціаліст без вищої освіти. Зрозуміло, що і такі питання має тримати в полі зору райком комсомолу.

Таким же діловим, аналітичним був настрій і делегатів ХХХІ Компаніївського районної звітньо-виборної комсомольської конференції. Що їх хвилює сьогодні?

О. КОЛЕСНИКОВ, секретар комсомольської організації колгоспу імені Держинського: — Потрібно створити комсомольські групи на всіх виробничих підрозділах колгоспу. Але за останні роки в колгосп не прийшов жоден випускник школи... Чого ж варта тоді наша профорієнтаційна робота?

С. КУЧЕРЕНКО, секретар комсомольської організації колгоспу імені Кірова: — Групкомсрги і секретарі цехових комсомольських організацій зустрічаються з апаратом райкому комсомолу раз на рік на семінарі. Вважаю, і навчання має проводитись частіше, і зустрічатись більше треба не на засіданнях, а у виробничій обстановці.

В. САВЕНКО, водій обліплемоб'їднання: — Помітив у своєму Роздоллі, що пошукова робота молоді стала пасивнішою. Чому? Як радянський воїн, що виконував свій інтернаціональний обов'язок в Афганістані, скажу: підготовка молоді до служби в армії — це сплав фізичної підготовки і військово-патріотичного виховання.

К. РЯБЕНКО, відповідальний секретар райгазети: — Влітку через газету до комсомольців і молоді селища звернувся ветеран війни і праці із закликом аргувати ставку у райцентрі - його треба почистити, відремонтувати водоспуск. Комсомол відмовчався. Невже це не для нас, комсомольців справа — благоустрій і прикраса містечка, в якому живемо?

Отже, не критика заради критики, а конкретне поле діяльності намітили комсомольці Компаніївського району.

У роботі конференції взяли участь завідувач загальним відділом обкому Компартії України П. І. КОВАЛЕНКО, інструктор ЦК ЛКСМУ О. КОНОНЕНКО.

На конференції виступили перший секретар райкому Компартії України М. К. ПАШОЛОК, секретар обкому комсомолу Н. АНГЕЛУЦА.

Відбувся перший організаційний пленум новообраного Компаніївського райкому комсомолу. Першим секретарем обрано В. Нарієного, другим — М. Жученка, секретарем завідувачим відділом учнівської молоді — Л. Бондаренко.

Л. ЯРМОЛЕНКО.

Слово «перебудова» звучало досить часто з трибуни і в доповіді першого секретаря райкому комсомолу Г. Недобиткіна, і у виступах делегатів конференції. Добре, коли першій комсомольській організації перебудовуючись на виробництві, в навчальній, в організації змістов-

ПЕРЕБУДОВА... НА СЛОВАХ,

АБО ЧОМУ НЕ ВНИШЛА РОЗМОВА НАЧІСТОТУ НА РАЙОННІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

лого дозвілля, інших сферах життя, стають вимогливішими, діловішими, серйознішими. Це характерно для спілчан ПМК-14, райоб'їднання «Сільгоспхімія», радгоспу «Шарівський», цукрового заводу. Прикладом добро-совісного ставлення до праці, своїх громадських обов'язків стали автоскреперист ПМК-14 Володимир Лусуский, тракторист колгоспу «Україна» Михайло Юрків, доярка колгоспу «Червоної прапор» Світлана Филип, токар ремонтно - транспортного підприємства Сергій Сливка. Відмінно трудиться механізатор колгоспу імені Ульянова Михайло Башняк, який на 240-гектарній ділянці влітку цього року вирощував кукурудзу і зібрав з кожного гектара по 42,7 центнера. Молоді доярки району рівняються у праці на свою ровесницю з радгоспу «Олександрійський» Любов Конончук. Подібних прикладів можна навести немало. Але якщо у раді первинних комсомольських організацій перебудовують свою роботу в світлі вимог сьогодення, то Олександрійський райком ЛКСМ України живе за старими мірками. Мало того, через байбужість працівників райкому пущено на самотпів роботу комсомольсько - молодіжного колективу по відгодівлі великої рогатої худоби в колгоспі «Заповіт Леніна». Прикий результат — КМК розпався. Зменшується кількість молоді і в комсомольсько-молодіжному колективі трак-

торної бригади № 1 колгоспу імені Калініна. Тут Г. Недобиткіна ставить завдання перед комітетом комсомолу господарства: необхідно, щоб бригада постійно поповнювалася молодими механізаторами, бо інакше вона втратить права КМК. А що ж робити чи зробив райком по зміцненню цього колекти-

ву? Відповіді на це питання не було, як в принципі і на багато інших у діяльності районної комсомольської. Ян сказано у доповіді, райком ЛКСМУ почав більше уваги приділяти організації і проведенню конкурсів профмайстерності, котрі дають можливість узагальнити передовий досвід, зробити його надбанням кожного. Проте за підсумками минулого конкурсу профмайстерності із 73 його учасників — всього 15 молодих виробничників. Не брали у ньому участь молоді новалі і слюсарі, мало було тонарів, електророзарників... Хотілося б, щоб подібні конкурси були справді масовими оглядами молодих умільців, — так відрезомовано в доповіді. Знову ж таки: а хто і що завзяло проводити таку роботу, потрібну, цікаву справу як належить? Чисті допомоги чекали працівники райкому?

Дві точки зору на одну проблему

Віра Смирнова, секретар комітету комсомолу колгоспу імені Ульянова:

— Молоді в нашому господарстві немало — лише на обліку стоїть 33 чоловіків. Я не скажу, що комсомольська робота у нас зараз в ідеальному порядку. Я «новоспечений» комсомольський ватажок і не все ще в мене виходить. Але про своїх хлопців і дівчат скажу: вони активні, добре зарекомендували себе на робочих місцях. Це помітили правління партійна організація колгоспу. Молодим сім'ям частіше почали виділяти благоустроєне житло, нову техніку. І, знаєте, стала помітною тенденція повернення молоді в Недобитків. Щодо дозвілля, то тут повністю тон задають молоді.

Відбувся перший організаційний пленум новообраного райкому ЛКСМУ. Першим секретарем обрано Ю. Шапрана, другим — А. Івахнюк, секретарем завідувачим відділом учнівської молоді — Н. Дегнегу.

Т. КУДРЯ.

Михайло Козленко, секретар цехової комсомольської організації цукрозаводу:

— Мене, як і Віру, теж перший рік обрано секретарем комсомольської. Але відразу лякає пасивність спілчан. Ім аби від роботи вказаній годині і швиденько по домівах. На кого діти маленькі чекають, а кому «просто тре-

ба». Буває, хтось іше й заявляє: «Мені більше всіх треба чп що?» Як на мене, таке самоусуєнення громадської роботи породжує у молоді звикнутість, споживачтво. Далеко не все гаразд у комсомолі району з внутрішнією роботою. Доповідач відзначив, що в колгоспах «Росія», «Прогрес» комсомольські збори проходять нерегулярно, при низькій явці спілчан. Проблематично їх провести на тваринницьких фермах і тракторних бригадах колгоспів «Червоної прапор», «Прапор комунізму» Г. Недобиткіна та і виступаючі не проаналізували самокритично і той факт, що звітній - виборні збори у багатьох організаціях безпідставно зривалися або переносилися.

А як розглядати те, що комсомольські внески у колгоспах імені Калініна радгоспі «Більшовик», закінзаводі № 174 здавались в ощадкасу за 3 — 6 місяців зразу!

У роботі районної звітньо-виборної конференції взяли участь відповідальний організатор ЦК ЛКСМ України В. Сенюк.

На конференції виступили перший секретар Олександрійського райкому Компартії України Ю. Г. Целух та секретар обкому комсомолу О. Котов.



М. С. Гозбачов у своєму недавньому інтерв'ю Індійським журналістам сказав: «У радянських людей до Індії особливе ставлення. Ми в Індійському народі бачимо свого старого друга, надійного партнера». Справді, від взаєморозуміння двох наших народів залежить багато в долях світу. І кожне свідчення нашого суспільного прагнення до дружби й співробітництва — це ще одна підстава для оптимістичного погляду в завтрашній день.

На знімку: зацікавлена розмова журналістів молодіжних газет республіки з молодим індійцем, учасником Міжнародного фестивалю «Пісня в боротьбі за мир» у Києві Рао Канне Бойна Срінівасом.

Фото спецкора «Молодого комунара» В. ГРИБА.

**ПРАКТИКУМ
ДЛЯ
ВОКАЛІСТІВ**

У Кіровограді відбувся обласний семінар — практикум керівників та методистів районних будинків культури з вокально-хорового жанру.

Близько п'ятдесяти чоловік протягом п'яти днів підвищували свою професійну майстерність, знайомились з новими творами радянських авторів.

Перед слухачами семінару виступили викладачі музично-педагогічного факультету Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна В. І. Воловченко, А. С. Прасол, Л. А. Поворолю, керівник народного самодільного хору «Весна» А. А. Берсан, інші фахівці.

Н. УСАНОВА,
методист обласного науково-методичного центру.

**Юрій
ДМИТРЕНКО**

**ОБШУК
БЕЗ ДОЗВОЛУ**

ПРИГОДНИЦЬКА ПОВІСТЬ

(Продовження. Поч. у №№ 118, 121-123, 125, 128, 131, 132, 134, 138 за 2, 9, 11, 14, 18, 25 жовтня, 1, 4, 7, 18 листопада ц. р.)

ШИФРОВКА

Після відвідин того хлопчика, який залишився живим після аварії, він довго картаяв себе за необачність. Скільки років був оберезним, а тут не витримав, подався перевіряти: чи не впізнав його цей хлопчисько?.. Схоже, не впізнав. А як притворився? Заичайно, як завжди в таких випадках, наплав грим. Точно такий, в якому був того вихідного дня, коли їхав за автомобілем Митлюка... Та все ж професіоналам і цієї його з яси в лікарні буде досить, аби вцепитися в слід. Правда, час для відвідин він вибрав начебто непоганий. Того дня до хлопчиська приходило кілька відвідувачів, напередодні, та й наступного. Чого б то йому, власне, запам'ятовувати його? І все ж відчував неспокій.

Вечорами, усамітнівшись в кімнаті (з дружиною, вже другою в його житті, давно не мали спільних інтересів), одягав навушники й слухав, як добре живеться там, на Заході. Останніми роками йому нестримно хотілося втекти світ за очі з цього міста, з країни, де він остерігався кожного перехожого й не міг спокійно спати, де щонаочі мучили сни-кошмари.

Років десять тому, він «раптом» захопився радіотехнікою. Довелось поновлювати набуті колись у спецшколі знання. Придбав короткохвильову радіостанцію, став часто бавити у міському радіоклубі. Такий одержав наказ звідти, від своїх колишніх господарів...

Завдання спочатку видавалися йому дріб'язковими. Збирав районні газети, багатотиражки, відносив у тайник... Куди вони потім дівалися, не цікавився. Так два роки. Потім, коли опанував добре радіолобительським кодом й вільно почував себе в ефірі, йому передали шифр.

Чергової звістки від господарів цього разу чекав з нетерпінням. Раніше повідомив, що має підозру: за ним стежать, можуть напасти на слід. Просив дозволу залишити країну. Адже за ці роки, якщо його не одурено, на його рахунок в швейцарському банку вже збралась певна сума, цілком достатня, щоб дожити роки, які йому ще відміряла доля. Що ж накажуть на цей раз господарі?

Ефір шумів багатоголоссям, потріскував грозивими розрядами, озивався найрізноманітнішими позивними. Відшукавши потрібну частоту, став чекати. Цього разу в ефір виходити не буде. Тільки прослухає, запише і все. Новин у нього ніяких, після того, як залишив у тайникові магнітофонну плівку з записом радіопереклички, більше не ризикував, не займався нічим. Він, власне, й дотепер нічим, як він гдав, серйозним не займався. Хіба що за останні роки перефотографував у свого нового знайомого, теж радіолобителя, інженера з бюро раціоналізаторських та винахідницьких проєктів кілька, цікавих на його погляд, пропозицій, і буквально торгуючись, передав їх господарям, проявивши таким чином ініціативу сам. Бо йому було категорично наказано: нічим, окрім збирання багатотиражних газет, районної періодики, брошур, бажано розмножуваних на ротаторах науково-дослідними інститутами, не займатися.

Та ось нарешті озвалася очікувана радіостанція. Провішав кілька коротких діалогів з колегами-короткохвильовиками, оператор залишив ефір.

Через двадцять хвилин Зінець прочитав розшифровану коротку радіограму:

— Дійте на свій розсуд.

Схоже, господарів не дуже тривожила доля старого агента. І він це зрозумів.

РОЗШУКИ

Прикмета, яку згадав Степанко Митлюк, полегшувала розшуки невідомого. Не в кожного ж золота фікса. Хлопчик же твердив — коли незнайомий відвідувач широко посміхається, ліворуч оголюється жовтогаряча коронка. При розмові вона непомітна. Класична прикмета, Карий аж не повірив спочатку в неї. Однак хлопчик наполягав.

— Чому ж ти відразу нам про це не сказав?

Степанко ніяково опустил додолу погляд. Він і сам не міг це пояснити. Вилетіло з пам'яті. Його тоді найбільше схвилював погляд, а все інше забулося. Тепер знайти таємничого відвідувача буде простіше.

Робота карному розшукуві полегшувалась. І невдовзі старший групи, Істоменко, мав перші результати. Підозрілих, котрі мали згадану прикмету й за родом своєї роботи мали доступ до радіопаратури чи до записів, де проводилася перенличка, виявилось вісім.

Був теплий осінній день. За вікном розносило паутиння бабине літо.

Істоменко якусь мить ливчав списки перед собою.

(Продовження на 4 стор.)

ШКІЛЬНІ коридори Злинської СШ № 1 амить дзвінка на перерву заповнилися дитячим гамором. Нічого дивного: діти залишаються дітьми і заставити їх ходити навшпиньках із закритими ротами неможливо та й не потрібно. Часто серед учнівського гурту зустрічаєш учителя — іще зовсім молодих, не на багато старших за віком від своїх вихованців. Ось піонери тісним кіль-

зайнування пропадає враз. Ось тоді незамінні, як повітря, стають «тітки Даші, бабусі Маші, просто чмись сусіди і сусіди тих сусідів»... Без їхніх теплих зацікавлень кімнаток ну ніяк не обійтися. Л. С. Амелюхіна і Л. Г. Гнойова кілька місяців тому закінчили Кіровоградський державний педінститут імені О. С. Пушкіна. Відразу включилися у шкільні будні. Практично цілі дні на роботі,

Заступник же голови Злинської сільради І. П. Яковлев впавно заявив: — Наступного року почнеється будівництво восьмиквартирного житлового будинку для вчителів за рахунок держкапіталовкладень.

Що ж, залишається набратися чергового терпіння і витримки. Хоча поміркуємо: хто ж приїжджає на роботу у сільські школи взагалі, і в Злинку, зокрема,

лектив, практично приїжджий. Тільки четверо із дев'ятнадцяти викладачів постійно живуть в Александрівці. Інші ж щодня «катаються». І що іще цікавіше: із ближніх сіл — Хмельового, Злинки... Зрозуміло, про яку якісну позачурочну роботу може йти мова, коли вчитель не залишається на зайву годинку після уроків з дітьми. Дорога додому хоч і не зовсім далека, але ж за темна «голосувати» на трасі не дуже хочеться. Ну, а як же гурткова робота, клуб вихідного дня, іще багато того, без чого немислимі шкільні будні? З розповіді Людмили Іванівни вчителі не хочуть «отаборяться» в Александрівці не тільки через незвирішене квартирне питання. Правління колгоспу «Мир» (як і злинських господарств) згадує про школу лише тоді, коли треба допомога на полі чи на току. В свою ж чергу для своїх підшефних і пальцем не поворухне. Єдине, що мають олександрівські вчителі, то це талони на харчування в колгоспній їдальні.

Члени рейдової бригади завершували свою роботу у кабінеті завідуючого районо В. Д. Барановського. До побаченого і почутого раніше він додав і таке. Більшість педагогів СШ і восьмирічок району забезпечені житлом. Зокрема, в Кіровській, Якимівській, Копанській десятирічках, Хмельівській восьмирічній та деяких інших школах. Саме там, де школи і господарства підтримують справжні дружини зв'язки. Повідомили Валерій Дмитрович і про те, що щороку у район прибувають немало молодих спеціалістів, на яких так чекають у сільських школах. От і нині їх більше 30 почали свої трудові біографії. Скільки ж з них виберуть Маловісківський район на постійне місце проживання, важко пророкувати. Певно, що не все залежить виключно від наявності даху над головою. Але так хотілося б, щоб заяз на звільнення через незадовільне квартирне питання було якомога менше.

Рейдова бригада «МК»: **Е. ГАЛИЦЬКА** — старший інспектор по кадрах обласного відділу народної освіти, **В. ПІТАРЕНКО** — методист району, **Т. БОЛДИРЕВА** — секретар — завідувач відділом учнівської молоді райкому комсомолу, **Т. КУДРЯ** — спецікор «Молодого комунара».

Малочислівський район.

МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ НА СЕЛІ

В учительській —

цем оточили молоду вчительку, яка їм щось розповідає особливо цікаво. Дітворя засипає її запитаннями. Чуються жарти, сміх. Весело всім — і педагогу, і її вихованцям.

— Таке трапляється у нас часто — розповідає директор школи О. А. Шевченко. — Та і помітили, напевно, що педколектив маємо в основному молодіжний. З ним цікаво працювати. Коли щось і підкажеш по роботі, а коли й сам чогось біля них повчався. Як-не-як вони недавно від студентської лави. З усіма новинками стосовно фаху знайомі. У нашій же сільській книгарні свіжої літератури й по педагогіці і художньої довгенько доводиться чекати.

Здавалося б, у такій школі, де й справді панує атмосфера доброзичливості, щирості, простоти у стосунках, де старші за досвідом без будь-якої попередженості завжди придуть на допомогу молодим, де в учительській однаково зручно почувують себе абсолютно всі колеги, проблеми кадрів не існує.

— Але при асьому цьому, як не диено, нам постійно не вистачає 2—3 спеціалістів, — продовжує Ольга Андрієвна. — Не хочуть їхати у нашу школу працювати по одній причині: ніде жити.

Правда, десятирічка має одну квартиру — спеціально для новоприбулих. Але мало того, що вона знаходиться на околиці села. Гірше те, що в ній немає ніяких зручностей. Наносити води, приготувати паливо, розтопити плитку, чка для багатьох міських жителюк мало не музейний експонат без інструкції на користування ним. А якщо до цього додати ще й неабияке навантаження на роботі молодих педагогів, коли більшу частину доби вони проводять у школі, не віряться у перетворення бажання на самостійне ха-

НОВАЧОК

- ⊙ Увага: поруч молодий спеціаліст
- ⊙ «Бабусю, візьміть на квартиру...»
- ⊙ Школа на «семи вітрах»

часу на домашні справи не залишається, тому і вигідніше їм користуватися послугами місцевих квартироздавальників.

Аналогічна ситуація і в Злинській СШ № 2. Для новоприбулих учителів теж є одна квартира, теж без зручностей. І, звичайно ж, молоді з більшим ентузіазмом йде в «примій» до чужих людей, де часто добрі хазяйки крім теплої кімнати, нерідко ще й запропонують тарілку гарячого супу. А як це багато значить для «саїжоспечених» спеціалістів. І вакансії у цій десятирічці теж є. З року в рік тут чекають викладачі хімії, початкової військової підготовки, виробничого навчання, музики. Буває, що придуть молоді спеціалісти, попрацюють від сили обов'язкові три роки і далі майнуть. А причина в чому? Та в тих же квадратних метрах житлової площі, яких обом школам ніде взяти. Тут би підтримати їх місцевим колгоспам, сільським Радам народних депутатів.

— Пройшов якийсь по селу слух, — розповідає директор другої школи В. О. Малахатко, — ніби будинок для вчителів будуватимуть. Восьмиквартирний. Та, відверто кажучи, настільки доаго про це триколи більшу частину доби ваяють розмови, що вже й вони проводять у школі, не віряться у перетворення бажання на самостійне ха-

Так, частина іногородніх. Ну, а куди ж діваються колишні вихованці злинських шкіл, які зараз вчаться у педагогічних навчальних закладах? Приміром, Людмила Бугайова, Ірина Гарашенко, Валя Яриш, Олена Каплунова, Олександр Велігін та ще немало хлопців і дівчат скоро теж одержать педагогічну освіту. Ось тільки біда: скільки їх повернеться у рідні краї? Школи, звичайно, зацікавлені у «своїх кадрах» навіть тому, що знатимуть: не «перепітнать», тимчасова «птахів» до них залетіла. Тут залишається лише створити молодому спеціалістові добрі умови. Тоді не йтиме мова і про плинність кадрів, а звідси — стабільність, згуртованість колективу.

Про стабільність ми не дарма завели мову, бо те, що побачили в Олександрівській восьмирічній школі, зовсім протилежне вищесказаному.

...Було вже за чотирнадцяту годину. Час, коли уроки закінчилися, а вчителі разом зі своїми підопіченими пішли на тік місцевого колгоспу «Мир» чистити кукурудзу. На хазяйстві, як кажуть, лишилася вчителька Л. І. Костенко. Людмила Іванівна (вона ж голова профкому школи) добре обізнана в усіх шкільних питаннях. І скоро членам рейдової стало ясно: восьмирічка, точніше її подк-

Юрій ДМИТРЕНКО



ПРИГОДНИЦЬКА ПОВІСТЬ

(Продовження. Поч. на 3-й стор.)

— Кожен з восьми може бути. Доведеться перевіряти всіх. Це треба буде з собою клоуна брати, смішити їх, тоді, може, вдасться знімок зробити такий, що в хлопчика сумніви зникнуть і він упізнає.

— Не перебільшуй, досить звичайних знімків. Думаю, він упізнає відвідувача й так. У нас всі вісім знімків?

— Де там! Тільки половина, — старший лейтенант дістав з дипломата папку. — Хіба я тобі ще не показував? — простягнув фотографії капітанові. — Полюбуйся! А тепер порівняй ось з цією. — Він дістав з кишені фоторобота, складеного з участю Степанка Митлюка.

Максим і так пам'ятав обличчя на фотороботі до дрібниць. Спільного було мало.

— А ти кажеш, що легше буде його розшукати, — спохмурнів Істоменко.

— Як справи з фотографіями інших? — Розшукуємо. Завтра на ранок всі матимемо. Ти хочеш їх показати Степанкові?

— Не тільки... Треба придиватися до кожного. Може, ця версія теж не виправдає себе? Як тоді виплутуватися?

— У мене передчуття, що ми на правильному шляху.

— Хто з цих чотирьох, про кого ми трохи знаємо, заслуговує на увагу? — помовчавши, запитав Карий.

Істоменко розклав фотографії перед собою, дістав з кишені записника й почав характеризувати кожного з підозрілих.

НА РОЗДОРІЖЖІ

Після такої байдужої радіограми своїх господарів Зінець запам'ятував. Нарешті зрозумів, що там, на Заході, він, скоріше всього не потрібний. І використували його практично всліпу тільки тому, аби він, коли попадеться, нікого не міг видати.

І справді, хто, крім нього, постраждає, коли на слід нападуть чекісти? Ніхто... Здобичку їхньою стане старий дідуган, який збирав газети, викрадав технічні й технологічні новинки невідомо для кого. На кого він працював оці довгі останні десять років? На німців? Американців? І чи справді сте п'ятизначне число, яке йому назвали — шифр для швейцарського банку? Все це може видатися таким нереальним... От гроші він отримував з тайника цілком реальні, та про це чекістам розповідати не слід...

Якби ж то знаття — натрапили вони на його слід, чи це в нього вже починається старечество? Недобре передчуття весь час гнітить...

Видати він нікого не може... Шифр йому підкинули через квартиру, так же він отримував кілька разів інструкції. Поки не перейшли на радіомову... Стривай! Виходить, такі хтось у Полтаві є? Не святий же дух приносить і кивав у вікно конверти...

Холодний піт виступив у Зінця на чолі. Як сидів у кріслі, так і завер від раптової думки. А що як вони за ним теж постійно стежать? Чи може він зовсім даремно панікує?

Часу минуло багато відтоді, як взяв він у розбитому автомобілі конструктора Митлюка той злочасний діагностик. Але саме після цього стало переслідувати його передчуття провалу.

Проте ж не міг він тоді не скористатися таким випадком! Помилки допустився згодом. Йому здалося, що хлопчина ще живий... І стало жаль дитини. Тому й зателефонував одразу в міліцію й швидко допомогло. Тепер у них напевне є фонограма його голосу. Старий пеня! Сам себе допомагає знайти... Це була перша серйозна помилка. Друга теж безглузда: чого було пертись в лікарню? Словом, тільки чудо зможе тепер порятувати його від уваги міліції й чекістів. А все так було добре...

Пригадав, як під виглядом кореспондента обласної газети приходив на завод, розмовляв з молоденьким дівчачим-інженером з бюро раціоналізації й винахідництва. Ніхто й разу посвідчення не запитав. Посвідчення, правда, Зінець мав. Зовсім випадково підібрав кілька років тому на пляжі. Загорав на березі Ворскли разом з трьома молодиками, які раптом заквапились і залишили після себе на піску червоненьку книжечку... Тоді й прийшла в голову авантюристична думка.

Розраховував правильно: нині люди стали довірливими, про розвідку читають лише в книжках. З посвідченням у кишені побував Зінець на кількох заводах, мав доступ до цікавої документації. А головне — отримав солідну винагороду в карбованцях з тайника, куди вкладав мікроплівку. За діагностика одержав 700 карбованців. Ризикувати було за що...

(Далі буде)

ПАРТІЙНИЙ КВИТОК

Зображення Леніна...
Ніби вогонь,
Червона обкладинка.
Графи,
Печатка...
Лежить партвикток біля серця мого —
Найкращих днів моїх світлий початок.
Це він, партвикток, мене кличе згасити
Невтомно їти у комуністські весни,
Вирощувати хліб і рости сади,
І жити у світі правдиво і чесно.
Ненавидіть кривду, боротись за мир,
Туди, де найважче, самому ставати,
Щоб людям хорошим у сяєві зір
Приходило щастя до дому, до хати...
Твердіший стає у дорозі мій крок.
Творити, боротися, жити, як Ленін...
Партійний квиток,

СПОВІДЬ ВЕТЕРАНА

Червоний квиток,
Як вогник живий,
Біля серця у мене.
Які величні зведено мости
Над хвилями широких рік України!
Як справжній витвір сили й краси,
Вони стоять і на могутні спини
Приймають важелі вантажі.
Який ритмічний тут вагонів цокіт!..
Задумаюся — і в моїй душі
Чомусь відлунюють буремні роки.
Мабуть, тому, що тут в бої ходив,
Що рвався туди, вперед, на берег правий.
Закрыю очі — і нема мостів:
Наводимо понтонні переправи...
Н. ДОБРІН,
лауреат обласної журналістської премії імені
Юрія Яновського.

ВІВТОРОК

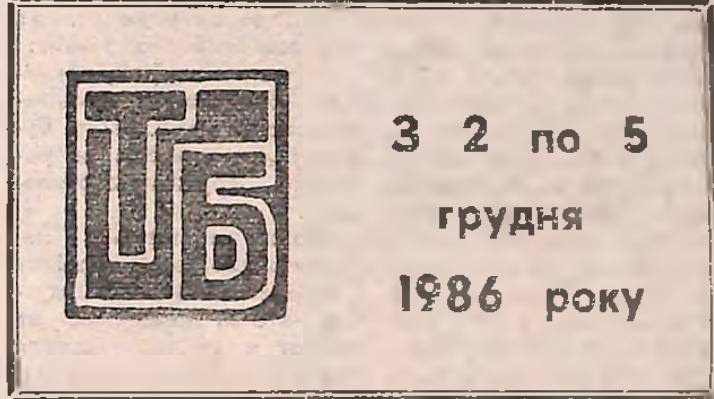
- ЦТ (I програма)
8.00 — Час. 8.40 — Телефільм «Джен Ейр». 1 і 2 серії. 10.40 — Новини. 14.30 — Новини. 14.45 — Документальні фільми: телестудій країни. 15.35 — Л. Бетховен. Симфонія № 1. 16.15 — Новини. 16.20 — «Чого і чому». Передача для дітей. 16.50 — «Республіка на Меконгу». Кіноархів про Історію і сьогодишній день Лаосу. 17.15 — Карпатський акварель. 17.35 — Наука і життя. 18.20 — Науково-популярний фільм. «Я не вмію бачити життя». Про творчість М. Тихонова. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Проблеми — пошуки — рішення. Демократія і законність. 21.00 — Час. 21.40 — «Маршал Жуков. Сторінки біографії». Документальний фільм. 23.05 — Сьогодні у світі.

- УТ
10.00 — Новини. 10.25 — Новини кіноекрана. 11.40 — Шкільний екран. 10 кл. Українська література. 12.10 — Камерний концерт. 12.40 — Телефільм «Щоб пізнати Істанбул». 12.55 — «Доброго вам здоров'я». Телесерія — норма життя. 13.25 — Новини. 14.00 — Новини. 16.10 — Срібний дзвіночок. 16.30 — Для школярів. «На старт, архімеді!» 17.15 — Науково-популярний фільм «Раз-два-три». 17.30 — «Державне підприємство продукції: курс — якість». Репортаж з Ворошиловградського трубного заводу ім. Якубовського. 18.00 — Документальний фільм. 18.30 — Соціальне коло. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Агропром: економічний експеримент». Вісник редакції Українського телебачення на Кубані. Передача 2. 20.00 — «Молоді голоси». Концерт. 20.35 — Вечірня гімнастика. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Час. 21.40 — Зустріч письменників і митців України з тодішніми м. Кам'янка - Подільського Хмельницької області. 23.10 — Новини.

- ЦТ (II програма)
8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний фільм. 8.35 — Природознавство. 2 кл. 8.55 — Науково-популярний фільм. 9.05, 13.05 — Французька мова. 9.55 — «Кристал». Науково-популярний фільм. 10.05 — Учням СПТУ. А. Чехов. «Вишневі сади». 10.35, 11.35 — Основні інформативні і обчислювальні техніки. 9 кл. 11.05 — Шахова школа. 12.05 — В. Жуковський. 13.35 — Історія. 6 кл. 14.05 — В. Кустодєв. За листами і спогадами. 14.35 — Знай і вмій. 15.05 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Музичний кіоск. 18.45 — «...До шістнадцяти і старші». 19.30 — Ритмічна гімнастика. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Здоров'я. 21.00 — Час. 21.40 — Чемпіонат СРСР зі спортивної гімнастики. 22.25 — Новини.

- СЕРЕДА
ЦТ (I програма)
8.00 — Час. 8.40 — Телефільм «Джен Ейр». 3 і 4 серії. 10.30 — Очевидне і неімовірне. 11.30 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «Нам сучасник». Документальні телефільми. 15.25 — Грає симфонічний оркестр Державного театру опери та

- балету Молдавської РСР. 15.55 — Новини. 16.00 — Шахова школа. 16.30 — «Розгром німецько-фашистських військ під Москвою». Документальний фільм. 17.30 — «...До шістнадцяти і старші». 18.15 — «За словом — діло». Колективне рішення — колективна відповідальність. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Співає М. Пахоменко. 19.30 — Новини. 19.35 — Держприймання боротьба за якість. Про робо-



- дорослих. 22.40 — Сьогодні у світі. 22.55 — Світ і молоді.
УТ
10.00 — Новини. 10.20 — Художній фільм «Ніна». 11.40 — Шкільний екран. 9 кл. Історія. 12.10 — Народні таланти. 12.40 — «Темп». Телерадіолекція з проблем науково-технічного прогресу. 13.40 — Новини. 16.00 — Новини. 16.10 — Срібний дзвіночок. 16.30 — Кінопрограма «Кроки п'ятирічки». 17.10 — А. Петров. Концерт для скрипки з оркестром. 17.30 — Старт надії. 18.00 — Співає І. Захарко. 18.30 — Актуальна камера. 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (Київ) — «Шахтар». У перерві — Вечірня гімнастика. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Час. 21.40 — Музичні зустрічі. 22.40 — Новини.
ЦТ (II програма)
8.00 — Гімнастика. 8.15 — «Гудаствір». Телефільм. 8.35, 9.35 — Світлістьознавство. 10 кл. 9.05, 13.55 — Німецька мова. 10.05 — «Учитель». Телерадіо про народного учителя СРСР Л. Парфенову. 10.35, 11.35 — Загальна біологія. 9 кл. 11.05 — Людина. Земля. Веселі. 12.05 — Екран — учитель. Основні інформативні і обчислювальні техніки. 10 кл. 12.35 — Сільська година. 14.05 — Документальні телефільми. 14.25 — Сторінки історії. «Останні зали війни». 15.05 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — «Співдручність». Тележурнал. 18.45 — Мультифільм. 19.45 — Вечірня казка. 20.45 — Документальний фільм «Запитання майстра». 21.00 — Час. 21.40 — Фільм «Приходь вільний». 23.10 — Новини.

- ЧЕТВЕР
ЦТ (I програма)
8.00 — Час. 8.40 — Телефільм «Джен Ейр». 3 і 4 серії. 10.30 — Очевидне і неімовірне. 11.30 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «Нам сучасник». Документальні телефільми. 15.25 — Грає симфонічний оркестр Державного театру опери та

П'ЯТИЦЯ

- ЦТ (I програма)
8.00 — Час. 8.40 — Телефільм «Джен Ейр». 4 і 5 серії. 10.45 — Світ і молоді. 11.20 — Новини. 14.30 — Новини. 14.45 — Людина і природа. Документальні телефільми. 15.15 — Російська мова. 15.45 — Концерт Державного ансамблю пісні і танцю «Наріс» (Афганістан). 16.10 — Новини. 16.15 — «Спор клуб». 17.15 — Герой М. Носова на екрані. Мультифільм «Незнайко в Сонячному місті». 18.05 — Науково-популярний фільм про швидкість пилітвіа. 18.15 — «Співдручність». Тележурнал. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — «Кіно у осінню серці». Л. Єнігваров. Естрадно-циркова вистава. 19.50 — Телефільм «Джен Ейр». 5 серія. 21.00 — Час. 21.40 — Концерт А. Пугачової в Чорнобилі. 22.35 — Сьогодні у світі. 22.50 — Міжнародні змагання з фігурного катання на приз газети «Московские новости». Парне катання. Довільна програма.

- УТ
10.00 — Новини. 10.20 — Виробнича гімнастика. 10.30 — Естрадні ритми. 10.50 — Телефільм «Овід». 1 серія. 11.55 — Молодіжна студія «Гарт». 12.40 — Звучить органна музика. 13.15 — Новини. 16.10 — Срібний дзвіночок. 16.30 — Виступає заслужений Занарпатський народний хор. 17.30 — «Державне підприємство продукції курс — якість». Репортаж з виробничого об'єднання «Дніпропетровський м'ясо-бійний завод ім. К. Ворошилова». 18.00 — Документальний телефільм. 18.30 — І. Гайда. Концерт для віолончелі з оркестром. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Сьогодні у світі. 22.50 — Час. 21.40 — Телефільм «Овід». 2 серія. 22.45 — Новини. 23.10 — «Світ поезії». V. Уйтмен.

- ЦТ (II програма)
8.00 — Гімнастика. 8.15 — Кіножурнал «Сільське господарство». 8.35, 9.35 — Музика. 3 кл. 9.05, 12.45 — Англійська мова. 10.05 — Учням СПТУ Загальна біологія. 10.35, 11.35 — Історія. 7 кл. 11.05 — Наш сад. 12.05 — Екран — учитель. Санітарно-гігієнічний світ. 1 кл. 12.25 — Природознавство. 3 кл. 13.15 — Контрольна для дорослих. 14.15 — Зарубіжне областознавче мистецтво. П. Рубенс. 15.00 — Новини. 18.00 — Новини. 18.20 — Документальний фільм «За владу Рад». 18.30 — Чемпіонат СРСР у ковзанярському спорті. Жінки. 19.00 — Для всіх і для кожного. 19.30 — Міжнародні змагання з фігурного катання на приз газети «Московские новости». Оригінальний танець. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — «У двох кроках від Полісея». Науково-популярний фільм. 20.35 — Чемпіонат світу з гандболу. Жінки. 21.00 — Час. 21.40 — На екрані — кінокомедія «Політвільний візник». 22.50 — Новини.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кировоградського обласного комітету ЛКСМ України.



НАША АДРЕСА:
316050. МПС, м. Кировоград, вул. Луначарського, 36.



ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничої молоді та внутрішньоробітничого життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-62; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу. Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кировоград, вул. Глінки, 2.